

NOTA

Betreft: Samenvattend verslag van de plenaire zitting ¹
- 17 en 18 maart 2003, Brussel

I. OPENING VAN DE ZITTING

1. Presentatie van de ontwerpen

- van de artikelen 38 tot en met 40 betreffende de financiën van de Unie en
- van artikel 31 van deel I en van artikelen van deel II die betrekking hebben op de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid

De voorzitter legt namens het Praesidium twee nieuwe groepen artikelen voor, namelijk de artikelen die overeenkomen met titel VII van het voorontwerp betreffende de financiering van de Unie (CONV 602/03) en de artikelen betreffende de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid (CONV 614/03), zijnde artikel 31 van deel I en een hoofdstuk van deel II. Hij kondigt de oprichting aan van een denkgroep die zich moet buigen over de problematiek van de begrotingsprocedures.

De voorzitter beschrijft in het kort de inhoud van de twee groepen artikelen en onderstreept dat de Conventie, voor het eerst ingaat op deel II, en wel op de artikelen betreffende de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid.

Hij deelt mee dat de wijzigingsvoorstellen van de conventieleden die voor woensdag 26 maart binnenkomen bij het secretariaat, opgenomen zullen worden in de analyzenota die het secretariaat tijdig voor het plenaire debat zal opstellen.

¹ Het verbatim van de plenaire zitting is te vinden op <http://european-convention.eu.int>.

In het plenaire debat op 3 en 4 april zal gedebatteerd worden over de twee groepen artikelen.

2. Debat over het ontwerp voor de artikelen 24 en volgende (doc. CONV 571/03 en 609/03) betreffende de instrumenten van de Unie

In zijn inleiding liet vice-voorzitter Amato de voorgelegde wijzigingen in de ontwerp-artikelen de revue passeren en onderstreepte hij dat het gaat om gedeeltelijke wijzigingen die de door het Praesidium gekozen algemene benadering bevestigen.

Over de met de ontwerp-artikelen bereikte vereenvoudiging bestond een ruime consensus. De regelgevingshiërarchie, met inbegrip van de nieuwe categorie van gedelegeerde besluiten, en de uitvoeringsbesluiten alsmede het onderscheid tussen wetgevingsbesluiten en niet-wetgevingsbesluiten zijn eveneens positief ontvangen.

Sommige conventieleden stelden voor een aanvullend rechtsinstrument toe te voegen aan de voorgestelde lijst: de organieke wet. Het zou gaan om een instrument dat met name zou worden gereserveerd voor constitutionele aangelegenheden en de eigen middelen en dat onderworpen zou zijn aan een procedure waarin de Raad en het Parlement met versterkte meerderheid zouden besluiten. Enkele conventieleden verzochten daaraan ook de open coördinatiemethode toe te voegen terwijl anderen daartegen waren. Sommige conventieleden zouden graag zien dat sociale akkoorden de waarde van kaderwet kunnen hebben.

Ten aanzien van het eerste lid van ontwerp-artikel 25, dat van de wetgevingsprocedure (voormalige medebeslissing) de algemene regel maakt voor de aanneming van wetgevingsbesluiten, bestond een ruime consensus. Lid 2, dat voorziet in uitzonderingen op deze regel, werd daarentegen aangevochten door tal van conventieleden die vinden dat wetten en kaderwetten niet aangenomen mogen kunnen worden door de Raad alleen. Anderen aanvaarden het bestaan van uitzonderingen maar wensen dat zij in de grondwet nader worden omschreven. Sommigen kunnen uitzonderingen alleen aanvaarden als ze van voorbijgaande aard zijn. Enkele conventieleden stelden voor dat voor deze instrumenten dan een andere benaming moet worden gevonden.

Veel Conventieleden hebben het woord gevoerd over de tweede alinea van artikel 25, die betrekking heeft op de bijzonderheden van de wetgevingsprocedure voor de materie van de huidige derde pijler alsmede over de artikelen 29, 30 en 31, waarvoor het Praesidium alleen de titel heeft voorgesteld en waarin de bijzonderheden van de procedures op het gebied van het GBVB, defensie en de huidige derde pijler moeten worden geregeld. Sommigen achtten deze bijzonderheden niet zinvol, anderen wierpen tegen dat zij alleen akkoord kunnen gaan met het afschaffen van de pijlers wanneer bepaalde procedurele bijzonderheden in verband met de betrokken gebieden gehandhaafd blijven.

Ten aanzien van het beginsel van transparantie van de procedures voor de aanneming van een wetgevingsbesluit bestaat een ruime consensus. Nadat enkele Conventieleden hadden onderstreept dat de Raadszittingen gedurende de hele wetgevingsprocedure openbaar moeten zijn, bevestigde vice-voorzitter Amato dat het Praesidium op die wijze invulling wil geven aan het transparantiebeginsel. Eén Conventielid stelde voor als beginsel in te voeren dat de rechts-instrumenten van de Unie goed geredigeerd moeten zijn.

Enkele Conventieleden tonen zich enigszins verbaasd over wat zij als een novum beschouwen: de mogelijkheid om niet-wetgevingsbesluiten aan te nemen. Vice-voorzitter Amato deelde mee dat het niet om een novum gaat en dat dergelijke niet-wetgevingsbesluiten die rechtstreeks van toepassing zijn in de Europese Unie reeds bestaan.

Over de invoering van een nieuwe categorie van gedelegeerde besluiten bestond een ruime consensus. Veel Conventieleden beklemtoonden het nut daarvan. Enkele Conventieleden verdedigden de niet-wetgevende aard, terwijl anderen aan die besluiten juist een wetgevend karakter zouden willen toekennen. De verschillen in inzicht hangen samen met de vraag of een gedelegeerd besluit een wetgevingsbesluit kan wijzigen en/of nader uitwerken.

Wat de toepassingsvoorwaarden van gedelegeerde besluiten betreft betoogden verscheidene Conventieleden dat gedelegeerde besluiten door de Raad en het Parlement onafhankelijk van elkaar ingetrokken moeten kunnen worden.

Wat uitvoeringsbesluiten betreft onderstreepten sommige Conventieleden het in artikel 28 neergelegde beginsel dat juridisch bindende besluiten van de Unie in het algemeen worden uitgevoerd

door de lidstaten en alleen bij wijze van uitzondering door de Commissie en in voorkomend geval de Raad. Enkele sprekers maakten bezwaar tegen de toepassing van de wetgevingsprocedure voor de aanneming van bepalingen inzake de controle van uitvoeringsbesluiten. Anderen wensten het huidige comitologiestelsel te vereenvoudigen of zelfs af te schaffen.

Conclusies van de voorzitter

De voorzitter concludeerde dat de Conventieleden over het geheel genomen de algemene benadering van het Praesidium bevestigden maar ook vaak zeer behartigenswaardige opmerkingen hebben gemaakt. Hij releveerde met name het volgende:

- de voorgestelde vereenvoudiging, en met name het voorstel om onderscheid te maken tussen wetgevingsbesluiten en niet-wetgevingsbesluiten, is positief ontvangen. Het Praesidium zal rekening houden met voorstellen die het ontwerp kunnen aanvullen of ook verbeteren.
- De lijst van rechtsinstrumenten lijkt een positief onthaal te hebben gevonden ofschoon sommigen voorstellen daaraan een nieuw instrument toe te voegen, namelijk de organieke wet, die betrekking heeft op constitutionele kwesties.
- Over de algemene regel voor de aanneming van wetgevingsbesluiten overeenkomstig de wetgevingsprocedure bestaat een ruime consensus. Mogelijke uitzonderingen op die regel stuiten echter op bezwaren. De voorzitter memoreerde in dit verband dat het Praesidium van meet af aan de bedoeling heeft gehad die uitzonderingen te specificeren wanneer bij de besprekingen over deel II van de grondwet de rechtsgrondslagen voor het beleid van de Unie aan de orde komen.
- Eén van de meest vernieuwende elementen in het ontwerp van het Praesidium is het gedelegeerde besluit, dat zeer positief ontvangen is.
- Over de bepalingen voor de controle van uitvoeringsbesluiten en de procedure voor de aanneming daarvan zijn veel, onderling enigszins tegenstrijdige opmerkingen gemaakt. Sommige Conventieleden geven de voorkeur aan de huidige procedure (eenparig besluit van de Raad na advies van het Parlement), anderen zouden het huidig comitologiestelsel willen vereenvoudigen of zelfs afschaffen. De voorzitter herinnerde eraan dat de zogeheten comitologieprocedures in feite tot het afgeleide recht behoren en niet tot de grondwet.

- Verscheidene Conventieleden spraken zich uit over de artikelen 29, 30 en 31 die bijzonderheden bevatten betreffende het GBVB, het defensiebeleid en de huidige derde pijler. Ook daar zijn er tegenstrijdigheden: sommigen willen geen bijzondere bepalingen voor deze beleidssectoren, met name niet voor het politie- en justitiebeleid op strafrechtelijk gebied; anderen wensen niet dat deze beleidssectoren in titel V worden genoemd omdat zij vrezen dat zij dan juist hun specifieke kenmerken verliezen. Het besluit over het handhaven en de inhoud van de artikelen 29 t/m 31 moet worden genomen in het licht van de besprekingen over de inhoud van deel II.

De voorzitter concludeerde dat het Praesidium deze problematiek met de grootst mogelijke zorgvuldigheid opnieuw zal bestuderen in het licht van de naar voren gebrachte wijzigingsvoorstellen en opmerkingen.

3. Debat over het protocol betreffende de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel (doc. CONV 579/02)

De voorzitter onderstreept dat het voorstel van het Praesidium over het geheel genomen positief is ontvangen, zoals ook blijkt uit de nota van het secretariaat (doc. CONV 610/1/03). Veel Conventieleden hebben overigens geen op- of aanmerkingen gemaakt. Het debat tussen de Conventieleden spitst zich toe op de volgende punten:

Termijn voor de nationale parlementen:

Veel Conventieleden pleitten ervoor dat noch de Raad noch het Parlement binnen zes weken na de toezending van het wetgevingsvoorstel van de Commissie aan de nationale parlementen mag beginnen met de bespreking ervan, ook niet wat de technische aspecten betreft, behalve in noodgevallen. Andere Conventieleden betogen dat het wetgevingsproces, dat nu al vaak te lang wordt geacht, daardoor ernstige vertraging zal oplopen in strijd met de conclusies van de werkgroep volgens welke de gekozen regeling het wetgevingsproces niet mag vertragen of blokkeren.

Het nationale Parlement:

Veel Conventieleden stellen voor dat in staten met twee parlementaire kamers, beide kamers het mechanisme van vroegtijdige waarschuwing rechtstreeks kunnen inschakelen. Zij wijzen erop dat in staten met twee kamers de tweede kamer vaak andere belangen vertegenwoordigt en verwoordt dan de eerste.

Een aantal Conventieleden legde een compromisvoorstel voor dat een oplossing dichterbij brengt zonder dat de lidstaten met een eenkamerstelsel worden benadeeld. Bij de berekening van de drempel van eenderde worden volgens dit voorstel twee stemmen toegekend aan de gemotiveerde adviezen van de parlementen met één kamer, terwijl in geval van staten met twee kamers elk van de kamers één stem krijgt. Dit voorstel is over het geheel genomen positief ontvangen.

Mechanisme voor vroegtijdige waarschuwing:

De drempel van eenderde is in het algemeen positief ontvangen. Verscheidene Conventieleden zouden echter liever tweederde zien. Anderen stellen voor de drempel te verlagen tot een kwart, teneinde de bevoegdheid van de nationale parlementen te versterken.

Een andere groep stelt voor naast de drempel van eenderde een tweede drempel van tweederde vast te stellen; bij overschrijding daarvan zou de Commissie haar voorstel intrekken of zouden de Raad en het Parlement de behandeling van het wetsvoorstel staken. Dit voorstel stuit op bezwaren. Veel Conventieleden zijn tegen het voorstel omdat zij vinden dat de mogelijkheid van een veto onaanvaardbaar is en zou indruisen tegen de besluitvormingsautonomie van de Europese instanties. Ook stellen zij dat op politiek niveau, wanneer twee derden van de nationale parlementen tegen zijn, het Commissievoorstel noodzakelijkerwijs in de Raad en/of het Parlement wordt afgewezen.

Het bemiddelingscomité

Een groot aantal Conventieleden betwijfelt of het zinvol is bij de bijeenroeping van het bemiddelingscomité een tweede mogelijkheid voor het inschakelen van het mechanisme voor vroegtijdige waarschuwing te creëren. Zij plaatsen vraagtekens bij het praktisch functioneren van

deze bepaling en wijzen erop dat dat het comité soms zeer kort na de bijeenroeping al bijeenkomt. Zij stellen voor van deze mogelijkheid af te zien.

De regeling voor beroep bij het EHJ:

Twee verschillende aspecten zijn besproken:

- rechtstreeks beroep van de nationale parlementen: veel Conventieleden hebben geopperd dat de parlementen zich rechtstreeks, zonder tussenkomst van een lidstaat, tot het HVJ moeten kunnen wenden. Anderen maken bezwaar tegen een dergelijke oplossing omdat de lidstaten huns inziens een monopolie op de vertegenwoordiging voor het Hof zouden moeten hebben;
- de behandeling van regio's met wetgevingsbevoegdheden: veel Conventieleden beklemtonen dat regio's met wetgevingsbevoegdheden zich hetzij rechtstreeks hetzij onrechtstreeks tot het HVJ moeten kunnen wenden in geval van schending van het subsidiariteitsbeginsel.

Bepalingen inzake het Comité van de Regio's:

Sommige Conventieleden, met name de waarnemers die lid zijn van het Comité van de Regio's, wensen dat de bevoegdheden van het Comité van de Regio's inzake controle op de subsidiariteit worden uitgebreid en afgestemd op die van de nationale parlementen. Anderen vragen zich af of er wel goede redenen om het Comité van de regio's in dit verband een rol te laten spelen.

Conclusies van de voorzitter:

De voorzitter:

- merkt op dat er sterk op wordt aangedrongen, met name in de schriftelijke bijdragen, dat het jaarverslag van de Commissie betreffende de subsidiariteit wordt gericht tot de nationale parlementen, evenals tot het Europees Parlement en de Raad. Dat lijkt geen bezwaren op te leveren en zal waarschijnlijk de instemming van de Conventie krijgen,
- constateert dat, ondanks het bestaan van afwijkende meningen, een middenweg en dus een consensus kan worden gevonden in een drempel van eenderde van de parlementen.

- deelt mee dat er grote bezwaren bestaan tegen het voorstel om naast het voorgestelde mechanisme voor vroegtijdige waarschuwing een rode kaart of een veto in te voeren ingeval de drempel van twee derden van de nationale parlementen wordt overschreden. Dat voorstel lijkt niet op een consensus te kunnen rekenen.
- constateert dat positief is gereageerd op het door verscheidene conventieleden verdedigde voorstel om bij de berekening van de drempel twee stemmen te geven aan parlementen met één kamer en één stem aan elk van de kamers van parlementen met twee kamers. Die oplossing lijkt tegemoet te komen aan het nadrukkelijke verzoek om de tweede kamers in staat te stellen deel te nemen aan het mechanisme voor vroegtijdige waarschuwing zonder dat afbreuk wordt gedaan aan de interne organisatie van elke staat en zonder de lidstaten met een parlement met één kamer te benadelen. De voorzitter meent dus dat deze schrandere suggestie door het Praesidium nader moet worden bestudeerd.
- deelt mee dat het Praesidium ook moet nadenken over de wijze waarop rekening wordt gehouden met de rol van regio's met wetgevingsbevoegdheid.
- merkt op dat tegen het voorstel om in de fase van het Bemiddelingscomité een nieuwe rol voor de nationale parlementen te creëren, vaak bezwaar is gemaakt, met name omdat het voorstel niet goed werd begrepen. Het Praesidium zal hierop terugkomen om het voorstel, naar alle waarschijnlijkheid, opnieuw te bespreken of nader te preciseren.

3 (2) Debat over het protocol betreffende de rol van de nationale parlementen in de Europese Unie (doc. CONV 579/02)

De voorzitter leidt de discussie in en wijst erop dat uit de analyse van de 41 wijzigingsvoorstellen inzake het ontwerp-protocol betreffende de rol van de nationale parlementen (doc. CONV 579/02) vier hoofdthema's naar voren komen. Deze thema's hebben betrekking op: de wijze waarop de rol

van de nationale parlementen in het protocol wordt weerspiegeld, de omvang van de informatie die aan de nationale parlementen wordt toegezonden, de vaststelling van termijnen, met name voor de toezending van documenten aan de parlementen, en de interparlementaire samenwerking.

Het debat betreffende het protocol draaide in grote trekken rond deze thema's. Aan de algemene aanpak van het protocol is niet getornd. Enkele leden gaven in overweging het protocol betreffende de nationale parlementen samen te voegen met het protocol betreffende de toepassing van het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel vanwege de nauwe banden tussen de materie waarop zij betrekking hebben.

De wijze waarop de rol van de nationale parlementen in het protocol wordt weerspiegeld:

Een aantal leden beklemtoonde dat de rol van de nationale parlementen moet worden verduidelijkt en dat hun betrokkenheid de Unie dichterbij de burgers zal brengen. Eén lid stelde voor in het protocol te verwijzen naar de (door de COSAC aangenomen) "richtsnoeren van Kopenhagen". Enkele leden onderstreepten dat de invloed van de parlementen vooral vorm krijgt in de politieke controle die zij uitoefenen op het optreden van hun eigen regeringen en dat een betere en snellere toegang tot informatie de uitoefening van die controle zou moeten vergemakkelijken. Eén lid stelde dat de nationale parlementen de huidige mogelijkheden uit hoofde van de nationale grondwetten volledig zouden moeten benutten.

Enkele leden pleitten ervoor in de afzonderlijke nationale parlementen van de lidstaten jaarlijks een debat over het werkprogramma van de Commissie of over de grote beleidslijnen van de Unie te organiseren. Enkele leden vonden dat de nationale parlementen advies moeten kunnen uitbrengen over de inhoud van de voorstellen, met inbegrip van de toepassing van het evenredigheidsbeginsel. Eén lid stelde voor dat de nationale parlementen wordt verzocht zich uit te spreken over de ontwerp-besluiten van de Unie betreffende de grote lijnen van het economische en het sociale beleid.

Inhoud van de informatie die wordt toegezonden aan de nationale parlementen:

Verscheidene leden stelden voor uitdrukkelijk te verwijzen naar de toezending van het jaarlijkse (wetgevings- en werk-)programma van de Commissie aan de parlementen, bv. in punt 1.

Eén lid stelde voor dat het programma tegelijkertijd aan de nationale parlementen en het Europees Parlement wordt gepresenteerd. Eén lid was van mening dat de Raad wetgevingsvoorstellen zou moeten toezenden (punt 4 van het protocol) en niet de Commissie. Eén lid zou graag zien dat de Raad tevens de verslagen van de debatten aan de nationale parlementen toezendt (punt 5 van het protocol).

Termijnen, met name voor de toezending van documenten aan de parlementen:

Verscheidene leden wensten de tekst van punt 4 van het protocol aan te scherpen; daarin staat dat zes weken moeten verstrijken tussen het tijdstip waarop de Commissie een voorstel beschikbaar stelt en het tijdstip waarop het op de agenda van de Raad wordt geplaatst met het oog op de aanneming ervan of het aannemen van een standpunt in het kader van de wetgevingsprocedure. Zij stelden voor in een aanvullende bepaling, zoals voorgesteld door Werkgroep IV, te bepalen dat gedurende die periode geen enkel - ook geen voorlopig - akkoord in de instanties van de Raad (werkgroepen en Coreper) kan worden gesloten. Sommige Conventieleden stelden voor een vaste termijn van tien dagen tussen de besprekingen van het Coreper en de zitting van de Raad waarop het voorstel wordt besproken. Sommigen stelden voor te voorzien in een vaste termijn van tien dagen tussen de besprekingen van het Coreper en de zitting van de Raad waarop het voorstel wordt besproken. Anderen wezen deze voorstellen af en onderstreepten dat het systeem niet met dergelijke beperkingen mag worden bezwaard.

Interparlementaire samenwerking

Sommige leden wensten punt 8 van het protocol een grotere dynamiek te geven en te bepalen dat het Europees Parlement en de nationale parlementen de interparlementaire samenwerking moeten stimuleren of bevorderen (en niet te "onderzoeken" hoe zij kan worden gestimuleerd). Sommigen onderstreepten het belang van regelmatige ontmoetingen tussen de Europese en de nationale parlementsleden zonder daarvoor nieuwe instellingen op te richten. Eén Conventielid stelde voor dat de Conventie op dit thema terugkomt tijdens de bespreking van titel VI - "het democratische leven van de Unie". Eén lid verwees naar een amendement inhoudende dat het Europees Parlement de COSAC moet raadplegen in verband met de bevordering van de interparlementaire samenwerking.

Verscheidene leden verlangen dat de rol van de COSAC wordt versterkt en dat daarbij duidelijk wordt aangegeven dat dit orgaan geen nieuwe instelling mag worden, en wensen dat de tekst van

het protocol op dit punt explicieter wordt. De rol van de COSAC als plaats voor coördinatie en debatten tussen de nationale parlementen werd onderstreept. Enkele leden meenden dat de COSAC, ondanks de lopende besprekingen over hervormingen, zijn rol, die verder zou moeten gaan dan de uitwisseling van informatie en goede praktijken, nog niet volledig vervult. Eén lid wenst dat in het protocol wordt bepaald dat de Raad de COSAC over specifieke teksten kan raadplegen.

Het idee is geopperd om in het protocol te bepalen dat elk jaar tegelijkertijd in de nationale parlementen en samen met leden van het Europees Parlement een Europese week wordt georganiseerd. Een Conventielid was van mening dat tevens het belang van bilaterale samenwerking tussen de Parlementen moet worden onderstreept.

Conclusies van de voorzitter

- de voorzitter constateerde dat de wijze waarop in het protocol de rol van de nationale parlementen in de Europese Unie wordt benaderd in het algemeen niet wordt aangevochten. Ook constateerde hij dat niet is verzocht om grotere institutionele betrokkenheid van de nationale parlementen. Verscheidene leden stellen niettemin voor andere taken of acties aan het protocol toe te voegen, zoals het recht om advies uit te brengen over de inhoud van wetgevingsvoorstellen, naast de subsidiariteit en de organisatie van jaarlijkse debatten over het werkprogramma van de Commissie, de grote beleidslijnen van de Unie of de richtsnoeren van het economische en het sociale beleid;
- hij nam nota van uiteenlopende voorstellen betreffende het toevoegen van meer categorieën van informatie die de parlementen rechtstreeks van de instellingen van de Unie zouden moeten ontvangen. Hij constateerde dat er een akkoord is om duidelijker te verwijzen naar het jaarprogramma van de Commissie. Hij merkte evenwel op dat een goed evenwicht moet worden gevonden teneinde alleen belangrijke informatie toe te zenden en de nationale parlementen niet te bedelven onder allerhande informatie;
- hij merkte op dat het echte probleem gelegen is in de bepaling van de termijnen en dat nog bestudeerd moet worden of de activiteiten van de instellingen tijdens die termijnen aan aanvullende beperkingen moeten worden gebonden teneinde de nationale parlementen meer tijd te geven om te reageren;

- hij wees erop dat de interparlementaire samenwerking opnieuw moet worden besproken in het kader van de bespreking van de voorstellen voor het institutionele stelsel en het democratische leven van de Unie. De vraag is of een forum voor interparlementaire ontmoetingen moet worden opgericht naar het model van de Europese Conventie.

4. Diversen - mededeling van het Praesidium

voorlegging van het verslag van de Groep deskundigen van de juridische diensten van de instellingen (deel II van de grondwet)

De voorzitter herinnert eraan dat het Praesidium op 29 januari besloten heeft de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie om assistentie te vragen met het oog op de technische aanpassing van deel II van het verdrag.

Hij legt het resultaat van deze besprekingen (doc. CONV 618/03) voor en voegt eraan toe dat de door de juridische deskundigen opgestelde tekst slechts een basisdocument is dat de Conventie moet helpen bij het opstellen van het tweede deel.

Plenaire zitting maandag 17 en woensdag 18 maart 2003

LIJST VAN SPREKERS

in de volgorde waarin zij het woord hebben gevoerd

Maandag 17 maart

2. Debat over de ontwerp-artikelen 24 en volgende (doc. CONV 571/03 en 609/03)

de heer Giuliano AMATO - vice-voorzitter
de heer Ernâni LOPES - Portugal (Regering)
de heer Alain LAMASSOURE - Europees Parlement
de heer Dimitrij RUPEL - Slovenië (Regering)
de heer Jürgen MEYER - Duitsland (Parlement)
mevrouw Eduarda AZEVEDO - Portugal (Parlement)
mevrouw Lena HJELM-WALLEN - Zweden (Regering)
de heer Jozef OLEKSY - Polen (Parlement)
de heer Henning CHRISTOPHERSEN - Denemarken (Regering)
de heer Klaus HÄNSCH - Europees Parlement
mevrouw Marietta GIANNAKOU - Griekenland (Parlement)
de heer Antonio VITORINO - Commissie
de heer Johannes VOGGENHUBER - Europees Parlement
de heer Tunne KELAM - Estland (Parlement)
de heer Andrew DUFF - Europees Parlement
(Blauwe kaarten: Baroness Scotland of Asthal, Rack, Berès, Bonde, Duff)
mevrouw Lenka ROVNA - Tsjechische Republiek (Regering)
de heer Göran LENNMARKER - Zweden (Parlement)
de heer Kimmo KILJUNEN - Finland (Parlement)
de heer Hannes FARNLEITNER - Oostenrijk (Regering)
de heer David HEATHCOAT-AMORY - Verenigd Koninkrijk (Parlement)
de heer Péter BALÁZS - Hongarije (Regering)
de heer Lamberto DINI - Italië (Parlement)
de heer Caspar EINEM - Oostenrijk (Parlement)
mevrouw Pascale ANDREANI - Frankrijk (Regering)
mevrouw Hanja MAIJ-WEGGEN - Europees Parlement
mevrouw Teija TIILIKAINEN - Finland (Regering)
de heer Antonio TAJANI - Europees Parlement
de heer Pierre CHEVALIER - België (Regering)
de heer Alfonso DASTIS - Spanje (Regering)
(Blauwe kaarten: Paciotti, Lennmarker, Duff, Fayot, Barnier, Tomlinson, Du Grandrut, Van Lancker)
de heer Jelko KACIN - Slovenië (Parlement)
de heer Vytenis ANDRIUKAITIS - Litouwen (Parlement)
Baroness Scotland of Asthal - Verenigd Koninkrijk (Regering)
de heer Wolfgang GERHARDS - Duitsland (Parlement)
de heer Carlos CARNERO - Europees Parlement
de heer Bobby McDONAGH - Ierland (Regering)

de heer Rihards PIKS - Letland (Parlement)
 de heer Elmar BROK - Europees Parlement
 de heer Alberto COSTA - Portugal (Parlement)
 de heer Jens-Peter BONDE - Europees Parlement
 de heer George JACOBS - sociale partners
 de heer Soren LEKBERG - Zweden (Parlement)
 de heer Hans-Martin BURY - Duitsland (Regering)
(Blauwe kaarten: Duff, Muscardini, d'Oliveira Martins, MacCormick)
 mevrouw Riitta KORHONEN - Finland (Parlement)
 de heer Adrian SEVERIN - Roemenië (Parlement)
 de heer Emilio GABAGLIO - Sociale partners
 de heer Roberts ZILE - Letland (Regering)
 de heer Valdo SPINI - Italië (Parlement)
 mevrouw Maria BERGER - Europees Parlement
 de heer Edmund WITTBRODT - Polen (Parlement)
 mevrouw Cristiana MUSCARDINI - Europees Parlement
 mevrouw Sylvia-Yvonne KAUFMANN - Europees Parlement
 de heer Henrik HOLOLEI - Estland (Regering)
 mevrouw Elena PACIOTTI - Europees Parlement
(Blauwe kaarten: MacLennan of Rogart, Van Eekelen, Heathcoat-Amory)

Dinsdag 18 maart

3. Debat over:

- **het ontwerp-protocol betreffende subsidiariteit en evenredigheid (doc. CONV 579/03, 610/03)**

de heer Valéry GISCARD d'ESTAING - voorzitter
 de heer René VAN DER LINDEN - Nederland (Parlement)
 de heer Louis MICHEL - België (Regering)
 mevrouw Gisela STUART - Verenigd Koninkrijk (Parlement)
 de heer Hannes FARNLEITNER - Oostenrijk (Regering)
 de heer Peter SERRACINO-INGLOTT - Malta (Regering)
 de heer Edmund WITTBRODT - Polen (Parlement)
 Baroness Scotland of Asthal - Verenigd Koninkrijk (Regering)
 de heer Hubert HAENEL - Frankrijk (Parlement)
 Mr. Juraj MIGAS - Slowaakse Republiek (Regering)
(Blauwe kaarten: Di Rupo, Tusek, Dini, Dybkjaer, Andriukaitis, Dastis)
 mevrouw Cristiana MUSCARDINI - Europees Parlement
 de heer Frans TIMMERMANS - Nederland (Parlement)
 de heer Michel BARNIER - Commissie
(Blauwe kaarten: Haenel, Duff, Bonde)
 de heer Dick ROCHE - Ierland (Regering)
 de heer Pierre LEQUILLER - Frankrijk (Parlement)
 de heer Göran LENNMARKER - Zweden (Parlement)
 de heer Andrew DUFF - Europees Parlement
 de heer Alberto COSTA - Portugal (Parlement)
 mevrouw Linda McAVAN - Europees Parlement

de heer Jan FIGEL - Slowaakse Republiek (Parlement)
 de heer Gijs DE VRIES - Nederland (Regering)
 de heer Jürgen MEYER - Duitsland (Parlement)
 de heer Jan ZAHRADIL - Tsjechische Republiek (Parlement)
 de heer Jozef OLEKSY - Polen (Parlement)
 de heer Poul SCHLÜTER - Denemarken (Regering)
 de heer Alain LAMASSOURE - Europees Parlement
 de heer Hans Martin BURY - Duitsland (Regering)
 de heer Timothy KIRKHOPE - Europees Parlement
 de heer Ernâni LOPES - Portugal (Regering)
 mevrouw Riitta KORHONEN - Finland (Parlement)
 de heer Wolfgang GERHARDS - Duitsland (Parlement)
 de heer Josep BORRELL - Spanje (Parlement)
 de heer Adrian SEVERIN - Roemenië (Parlement)
 de heer Soren LEKBERG - Zweden (Parlement)
 de heer Guntars KRASTS - Letland (Parlement)
 mevrouw Pervenche BERES - Europees Parlement
 de heer Neil MacCORMICK - Europees Parlement
 mevrouw Eduarda AZEVEDO - Portugal (Parlement)
 de heer Mihael BREJC - Slovenië (Parlement)
 de heer Caspar EINEM - Oostenrijk (Parlement)
(Blauwe kaart: Stuart)
 de heer Kimmo KILJUNEN - Finland (Parlement)
 de heer Pat CAREY - Ierland (Parlement)
 de heer Reinhard BÖSCH - Oostenrijk (Parlement)
 de heer Danny PIETERS - België (Parlement)

Debat over:

- **het ontwerp-protocol betreffende de rol van de nationale parlementen
(doc. CONV 579/03, 611/03)**

de heer Proinsias DE ROSSA - Ierland (Parlement)
 de heer Vytenis ANDRIUKAITIS - Litouwen (Parlement)
 de heer Alexandre ATHANASIU - Roemenië (Parlement)
 de heer Alberto COSTA - Portugal (Parlement)
 de heer Hubert HAENEL - Frankrijk (Parlement)
 mevrouw Pervenche BERES - Europees Parlement
 de heer Costantin ENE - Roemenië (Regering)
 de heer Elmar BROK - Europees Parlement
(Blauwe kaarten: Lennmarker, Andreani)
 de heer Jos CHABERT - Comité van de regio's
 mevrouw Claude DU GRANDRUT - Comité van de regio's
 de heer Iñigo MENDEZ DE VIGO - Europees Parlement
 de heer George PAPANDREOU - Griekenland (Regering)